

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie ze skargi J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w [...]

z dnia 27 października 2009 r., wydanego

w sprawie ze skargi J. J.

przy udziale Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego [...] o naruszenie prawa

strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej

zwłoki

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 stycznia 2011 r.,

- 1. odrzuca skargę i nie obciąża J. J. kosztami postępowania,**
- 2. oddala wniosek radcy prawnego K. L. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 października 2009 r. Sąd Okręgowy oddalił skargę J. J. o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Od tego postanowienia ustanowiony z urzędu pełnomocnik J. J. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W dnia 25 września 2010 r. wskutek wejścia w życie ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz. 1037, dalej: „ustawa nowelizująca”) zmienił się stan prawny dotyczący skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem jedynie prawomocnego wyroku kończącego postępowanie w sprawie. Jeśli chodzi o inne prawomocne orzeczenia – od których skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nie przysługuje – odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie takiego orzeczenia niezgodnie z prawem można, w myśl art. 424^{1b} k.p.c., domagać się bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi.

W ustawie nowelizującej Kodeks postępowania cywilnego nie ma przepisu nakazującego stosowanie dotychczasowych przepisów do skarg o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wniesionych przed zmianą stanu prawnego. To oznacza, że skarga dłużnika o stwierdzenie niezgodności z prawem przytoczonego wyżej prawomocnego postanowienia, choć wniesiona w dniu 10 sierpnia 2010 r., podlegała jako niedopuszczalna odrzuceniu.

Niezależnie od tego należy przypomnieć, że przed wejściem w życie ustawy nowelizującej w orzecznictwie przyjmowano, że postanowienie w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie podlega zaskarżeniu skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 3/05,

OSNC 2006, nr 2, poz. 39, i z dnia 16 stycznia 2009 r., V CO 65/08, nie publ., oraz uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 kwietnia 2008 r., SK 77/06, OTK-A 2008, nr 3, poz. 39).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 424⁸ § 1 i 102 k.p.c.). Wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego J. J. z urzędu podlegał oddaleniu, ponieważ nie zawiera oświadczenia, że żądane koszty nie zostały zapłacone w całości lub w części (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1998 r., II CKN 687/98, OSNC 1999, nr 3, poz. 63).